

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **Ing. P. B.** bývajúceho v **S.** zastúpeného Centrom právnej pomoci, so sídlom v Bratislave, Námestie slobody 12, proti odporcovi **S.** so sídlom v **B.**, o **určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru**, vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 5 C 376/2002 , o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 21. júla 2010 sp. zn. 9 Co 34/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Vranov nad Topľou uznesením z 24. marca 2010 č. k. 5 C 376/2002 – 933 zrušil (§ 210a O. s. p.) uznesenie tohto súdu z 20. januára 2010 sp. zn. 5 C 376/2002 – 924 v bode II (o ustanovení zástupkyne pre dovolacie konanie JUDr. V. Š.). Navrhovateľovi ustanovil na ochranu jeho práv a oprávnených záujmov pre dovolacie konanie v danej právnej veci právneho zástupcu – Centrum právnej pomoci, Námestie slobody 12, Bratislava 15 s odôvodnením, že ustanovení zástupcovia z radov advokátov so zastupovaním nesúhlasili alebo s ich ustanovením nesúhlasil sám navrhovateľ.

Krajský súd v Prešove na odvolanie navrhovateľa uznesením z 21. júla 2010 sp. zn. 9 Co 34/2010 uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil. Uviedol, že Centrum právnej pomoci je štátnou rozpočtovou organizáciou poskytujúcou právnu pomoc podľa zákona č. 327/2005 Z. z. vo svojom sídle, či pobočkách prostredníctvom svojich zamestnancov alebo advokátov zapísaných do zoznamu podľa osobitného predpisu (§ 87 ods. 2, 3 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii). Z hľadiska poskytovania právnej pomoci nie je

preto právne významné, ktorá pobočka bola poverená Centrom na poskytnutie právnej pomoci a nie je ani v právomoci súdu o tejto skutočnosti rozhodovať. Pokiaľ by účastník pri podávaní žiadosti o ustanovenie zástupcu súdom oznámil meno advokáta, ktorý by ho mal v konaní zastupovať, má takáto voľba prednosť pred ustanovením Centra len v prípade, ak by tento advokát, zapísaný v osobitnom zozname, po súhlase so zastupovaním uzavrel s účastníkom zmluvu o právnej pomoci. Navrhovateľom označený advokát (JUDr. J. Č.) nie je zapísaný v zozname advokátov, ktorých môže Centrum určiť na poskytovanie právnej pomoci osobám v hmotnej núdzi.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie navrhovateľ. Navrhol ho (v súlade s § 237 písm. c/ a f/ O. s. p.) zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Považoval ho za nezákonné a neopodstatnené a trval na ustanovení mu označeného zástupcu z radov advokátov (JUDr. J. Č.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O. s. p.) a bez nariadenia dovolacieho pojednávania dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému nie je prípustné.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie navrhovateľa smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým mu bol ustanovený zástupca pre dovolacie konanie (Centrum právnej pomoci, Námestie slobody 12, Bratislava).

Proti uzneseniu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského

rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznání (neuznání) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Nakoľko v prejednávanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky žiadneho z uvedených uznesení, je nepochybné, že prípustnosť dovolania navrhovateľa z ustanovenia § 239 O. s. p. nemožno vyvodiť.

So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1, 2 veta druhá O. s. p. . ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku či uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané , je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ § 237 O. s. p. (ide o nedostatok právomoci súdov, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existenciu väd uvedených v § 237 písm. a/ , b/, d/, e/, g/ O. s. p. navrhovateľ nenamietal a nezistil ich ani dovolací súd.

Navrhovateľ v dovolaní namietal vady konania uvedené v § 237 písm. c/ a f/ O. s. p. t. j. že účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený a že sa mu ako účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom bez toho , aby uviedol konkrétne skutočnosti , z ktorých vyvodzuje ich existenciu. Pre záver , že konanie je postihnuté niektorou (niektorými) procesnou vadou (vadami) nestačí totiž len samotné tvrdenie dovolateľa, ale (namietané) vady musia aj skutočne existovať. Dovolací súd vady konania tvrdené navrhovateľom (§ 237 písm. c/ a f/ O. s. p.) nezistil .

Povinné zastúpenie dovolateľa v dovolacom konaní je osobitnou podmienkou dovolacieho konania. (§ 241 ods. 1 veta druhá O.s.p.) V prípade dovolateľa bez právnického vzdelania môže byť táto podmienka splnená buď tým, že dovolateľ splnomocní niektorého advokáta na jeho zastupovanie v dovolacom konaní , alebo tým, že príslušný súd (nie dovolací) vyhovie žiadosti dovolateľa a zástupcu mu ustanoví (podľa § 30 ods. 1 veta prvá

O. s. p. účastníkovi, u ktorého sú predpoklady, aby bol súdom oslobodený od súdnych poplatkov, ustanoví sudca alebo poverený zamestnanec súdu na jeho žiadosť za zástupcu Centrum právnej pomoci alebo advokáta zapísaného do zoznamu podľa osobitného predpisu, ak je to potrebné na ochranu jeho záujmov).

Žiadosti navrhovateľa súd vyhovel a na ochranu jeho práv a oprávnených záujmov mu ustanovil pre dovolacie konanie (o dovolaní proti rozhodnutiu vo veci samej a trovách konania) za zástupcu Centrum právnej pomoci so sídlom v Bratislave, Námestie slobody 12 (poskytuje právnu pomoc podľa zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi). Týmto svojím postupom mu neodňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.), lebo následkom nesplnenia podmienky povinného zastúpenia v dovolacom konaní je zastavenie dovolacieho konania (§ 104 ods. 1 O. s. p.).

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodit' z ustanovenia § 239 O. s. p. a iné vady konania v zmysle § 237 O. s. p. neboli dovolacím súdom zistené. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa v súlade s § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. , ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný, odmietol. Pritom riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa uznesením odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní navrhovateľ nemal úspech a odporcoví trovy dovolacieho konania nevznikli. Preto dovolací súd o trovách konania rozhodol v súlade s ustanovením § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p. .

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. októbra 2011

JUDr. Daniela Š v e c o v á, v.r.

Za správnosť :

predsedníčka senátu

Hrčková Marta